

30.01.2011/ET

FCI - Standard nr 153
DALMAATSIA KOER
(Dalmatinski pas)

TRANSLATION: Christina Bailey / Originaalversioon: (DE).

Juuresolev illustratsioon ei pruugi kujutada ideaalset tõunäidist.

PÄRITOLUMAA: Horvaatia.

KEHTIVA AMETLIKU STANDARDI AVALDAMISE

KUUPÄEV: 13.10.2010.

KASUTUS: Jahikoer. Seltsikoer ja perekoer. Sobib koolitamiseks erinevatel eesmärkidel.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 6: Hagijad, verejäljekoerad ja sugulastõud.

Alarühm 3: Sugulastõud.

Ilma töökatseteta.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Dalmaatsia koeri esineb juba 16.-18. sajandist pärit maalidel ning neid on mainitud ka tolle aja kirikukroonikates. Seda tõugu koeri on kujutatud Horvaatias, Losinj'i saarel Veli linnas, Gospa od Andjela kirikus asuval altarimaalil „Madonna Jeesuse ja inglitega“, mis pärineb aastatest 1600-1630 ning Horvaatias, Dalmaatsia piirkonnas, Zaostrogis asuval freskol. Nendest faktidest võib järeldada, et dalmaatsia koerad pärinevadki Vahemere idaosast, täpsemalt Dalmaatsia provintsist.

Esimesed kirjalikud ülestähendused dalmaatsia koerte kohta pärinevad 1917. aastast pärit piiskop Petar Bakici kroonikatest, mis on leitud Horvaatiast, Djakovo piiskopkonnast. Seda tõugu koeri on mainitud ka 1737. aastast pärit Andreas Keczemety kirikukroonikates. Tol ajal tunti seda tõugu ladinakeelse nime all *Canis Dalmaticus* ning koera turja kõrguseks oli 4-5 „spithamust“. Thomas Pennant tõi selle tõu eraldiseisvana esile oma 1771. aastal kirjutatud teoses „Synopsis of Quadrupeds“, andis tõule nimeks dalmaatsia koer ning pani kirja, et tõug pärineb Dalmaatsia piirkonnast. Thomas Bewick nimetab seda tõugu oma 1790. aastal kirjutatud raamatus dalmaatsia koeraks ehk kaarikukoeraks. Esimese mitteametliku standardi koostas 1882. aastal inglane Vero Shaw.

St-FCI nr 153 - 30.05.2011

EESTI KENNELLIIT

Peale dalmaatsia koerte tõuühingu asutamist Inglismaal aastal 1890 muudeti seesama standard ametlikuks.

FCI kinnitas dalmaatsia koera ametliku standardi 7. aprillil 1955 ametliku nimetuse „dalmaatsia jahikoer“ all.

ÜLDMULJE:

Keskmise suurusega, prismakujuline, rippuvate kõrvadega pea. Kere on ristkülikukujuline, tugev, lihaseline ja silmatorkavalt täpiline. Liikumine peab olema elegantne. Sugupoole tüüp peab olema eristatav.

TÄHTSAD PROPORTSIOONID:

Kere pikkus / turja kõrgus: 10:9. Küünarliigese kõrgus: 50% turja kõrgusest. Kanna kõrgus: 20-25% turja kõrgusest. Pea pikkus: umbes 40% turja kõrgusest. Koonu pikkus/kolju pikkus = 1: 1.

KÄITUMINE/ISELOOM:

Loomult meeldiv ja sõbralik, ei ole arg, kõhklev, närviline ega agressiivne. Elav, sõbralik, truu, iseseisev ja kergesti õpetatav. Dalmaatsia koer armastab vett ja õues liikumist. Tal on tugev jahiinstinkt.

PEA:

Pea peab olema ülejäänud kerega heas proportsioonis ning koljuosa ei tohi olla liiga lai. Vahemaa kuklakühmust laubalõikeni on sama pikk kui vahemaa laubalõikest ninaotsani. Koon võib olla ka pisut lühem. Kolju ja koonu ülemised piirjooned on pisut erisuunalised. Lõualihased ja põsesarnad ei tohi olla liiga arenenud. Peas ei tohi olla ühtegi nahavolti.

KOLJUPIIRKOND:

Kolju: Lame, külgedelt kergelt kumer. Kõige laiem on kõrvade vahelt. Oimukohad on hästi väljendunud. Kerge laubavolt.

Üleminek laubalt koonule: Mõõdukalt väljendunud.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Suur, avatud ninasõõrmetega ninapeegel, mis on üleni pigmenteerunud. Värvus peab olema kooskõlas täppide värvusega.

Koon: Hästi arenenud ja tugev lõualuu. Koonuselg on sirge.

Mokad: Tugevad ning üsna tihedalt vastu lõugu liibuvad. Mokad ei ole rippuvad ega liiga paksud. Suunurgad ei ole liiga märgatavad. Soovitavalt täielikult pigmenteerunud.

Lõuad/hambad: Käärhambumus, mis tähendab seda, et ülemised 6 lõikehammast ulatuvad üle alumiste hammaste ja väljuvad lõualuust otse. Soovitav on täiskomplekt hambaid (42 hammast), vastavalt hambakaardile. Hambad peavad olema valged ja ühtlased. Vanemate koerte puhul lubatud ka tanghambumus.

Silmad: Ovaalse kujuga ja subfrontaalse asetusega silmad, 10-15° nurga all. Värvus on vastavuses täppide värvusega. Silmalaud liibuvad vastu silmamuna, ei ole lõdvad. Lauservad on üleni pigmenteerunud vastavalt karvkatte värvusele.

Kõrvad: Üsna kõrge asetusega, kantakse pea külgede lähedal. Pikkuselt ulatuvad silma sisenurgani või laubalõikeni. Otsast üsna ümarad. Kõrvad on võrdkülgse kolmnurga kujulised. Peene tekstuuriga ja katsudes pehme. Väga oluline on see, et kõrvad oleksid täpilised, st kõrvad ei tohi olla üleni mustad ega pruunid, vaid musta- või pruunitäpilised vmt, kusjuures täpid peavad olema kooskõlas kerel esinevate täppide värvusega.

KAEL:

Kael peab olema tugev ja piisavalt pikk, pea suunas läheb peenemaks. Kaelal ei tohi esineda lõtva nahka.

KERE: Kere on ristkülikukujuline. Kere pikkuse ja turja kõrguse suhe on 10:9.

Turi: Hästi väljendunud.

Selg: Jõuline ja ühtlane.

Nimme: Tugev ja lihaseline.

Laudjas: Lihaseline, kalle on väiksem kui 30°.

Rindkere: Sügav ja mahukas, ei ole liiga lai ega tünnikujuline. Rinnakorvi sügavus peab olema 45-50% turja kõrgusest. Kүүnarnuki kõrgus on 50% turja kõrgusest. Roided on hästi kaardunud.

Alajoon ja kõht: Kõhujoon on mõõdukalt üles tõmmatud, ent mitte liiga.

SABA:

Moodustab laudja loomuliku jätku. Ulatub umbes kannani või pisut madalamale. Sabatüvi on tugev ning saba läheb otsa suunas sujuvalt kitsamaks. Ei ole liiga jäme, ent on kerega heas proportsioonis. Kantakse saablikujuliselt. Eelistatult täpiline.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED:

Üldmulje: Esijäsemed peavad olema ristkülikukujulise kerega heas proportsioonis.

Õlad: Õlanurk on umbes 115-120°.

Kүүnarnukid: Asetsevad kere lähedal.

Kүүnarvarred: Luustik on tugev (ümar), arenenud kerega heas proportsioonis. Esijäsemed on sirged ning vertikaalse asetusega.

Kämblad (kämbjaliigesed): Tugevad, kergelt kaldus ja vetruvad.

Esikäpad: Varbad on kompaktsed, tüüpilised on nn kassikäpad. Padjandid on vastupidavad ning elastsed. Kүүned peavad eelistatult olema pigmenteerunud.

TAGAJÄSEMED:

Üldmulje: Kerega heas proportsioonis. Tugevate ja hästi arenenud lihastega. Tagajäsemed on paralleelse asetusega.

Reied: Lihaselised ja tugevad.

Põveliiigesed (põlved): Tugevad ja hästi arenenud. Põveliiigese nurk horisontaali suhtes on 40 kraadi.

Kannaliigesed: Tugevad.

Pöiad (pöialiigesed): Kanna pikkus on 20-25% turja kõrgusest. Kannaliigese nurk on umbes 130°.

Tagakäpad: Varbad on kompaktsed, tüüpilised on nn kassikäpad. Padjandid on vastupidavad ning elastsed. Küüned peavad eelistatult olema pigmenteerunud.

KÖNNAK/LIIKUMINE:

Rütmiline, elegantne ja sujuv liikumine. Ulatuslik samm ja traav, tugeva tagajalgade tõukega. Eestvaates on esijäsemed paralleelse asetusega.

KARVKATE

KARV: Lühike, läikiv, tugev ning tihe terve kere ulatuses.

VÄRVUS: Põhivärvuseks on puhasvalge. Mustatäpilisel koeral on mustad täpid, maksapruunidel koertel on pruunid täpid. Täpid peavad asetsema sümmeetriliselt üle kogu kere, olema selgepiirilised ning ei tohi sulanduda valgesse põhivärvusesse. Täpid peaksid eelistatult olema ühtlase suurusega, läbimõõduga 2-3 cm. Pruunidel koertel on täpid väiksemad, läbimõõduga umbes 2 cm. Täpid peas ja jalgadel on proportsionaalselt väiksemad kui ülejäänud kerel. Ka saba on soovitatavalt täpiline. Täpid sabal on samuti proportsionaalselt väiksemad kui kerel. Laigulisus ei ole soovitatav ning seda peetakse veaks. Täpid ei tohi omavahel kokku puutuda, moodustades suuri laike. Laigud ja värvilised piirkonnad ei ole soovitatavad. Tähelepanu tuleb pöörata eriti kõrvadel asuvatele täppidele.

SUURUS JA KAAL:**Turja kõrgus:**

Isased koerad 56-62 cm.

Emased koerad: 54-60 cm.

Muus osas tõutüübile vastavaid ja heas tasakaalus koeri ei karistata ettenähtust suurema turja kõrguse pärast.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse aste sõltub otseselt konkreetse kõrvalekalde ulatusest ning selle mõjust koera tervist ja heaolu silmas pidades ning koera võimekusest teha tavapärasest tööd.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Agressiivsus või liigne argus.
- Selgete füüsiliste või käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.
- Koonduvad koljujooned.
- Rohkem kui 6 eespurihamba puudumine. M3 hammaste puudumine ei ole oluline ja seda ei peeta veaks.
- Entroopion, ekstroopion. Kõõrdsilmsus. Erinevat värvi silmad (heterokroomia), sinised silmad, osaliselt sinine iiris.
- Pigmenti puudumine ninapeeglil.
- Keerdus saba.
- Monokkel (värvilaik ühe või mõlema silma ümbruses) või laigud ülejäänud kerel.

- Kolmevärvilisus (mustad ja pruunid laigud samal koeral), *brindle* värvi täpid, sidrunkollased räpid, oranžid täpid, sinised täpid ja puhasvalge põhivärvus ilma täppideta.
- Traatjas karv või pikk karv.
- Kurtus.

NB! Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

ANATOMICAL FEATURES

